

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กรมสามัญศึกษา. (2543). แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2535). ชุดการเรียนรู้การสอน. เชียงใหม่: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กรมวิจัยทางการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา ปราบพาล และคณะ. (2528). การสำรวจวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน 3 ระดับของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แก้ว เซ้า เหมย. (2547). เรียนภาษาจีนให้สนุก เล่ม 1 แบบเรียน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- คณะกรรมการสืบค้นประวัติศาสตร์ไทยในเอกสารภาษาจีน สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2543). เกณฑ์การถอดถอดเสียงภาษาจีนแบบคารินด้วยอักษรวิธีไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

- จริยา พานิชนก. (2532). ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ ธาณี. (2534). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมติกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539ก). กระบวนการสันนิเวศนาการและระบบสื่อสารการสอน. ใน เอกสารประกอบชุดวิชเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5. (หน้า 117-121, พิมพ์ครั้งที่ 16). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2539ข). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา สื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15 (หน้า 453-543, พิมพ์ครั้งที่ 16). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชุมศรี เรข. (2533). ผลของใช้กระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ชิดพงษ์ กวีวรรุณี. (2546). เรียนภาษาจีน (จีนกลาง). กรุงเทพฯ: เอ็มไอเอส ซอฟท์ทอล.
- เชาวน์ เมฆะ. (2540). บทสนทนาภาษาจีนมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2521). หลักการทฤษฎีเทคโนโลยีและแนวทางการศึกษา. กาสสิบ: ประสานการพิมพ์.
- ทิสนา แคมมณี. (2546). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรรัตน์ พิทักษ์พนัสกุล. (2546). การศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวุฒิวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นิรามิส เกียรติบุญศรี. (2545). ศัพท์ภาษาจีนกลางในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: แสงสว่างเวิลด์เพรส.
- _____. (2546ก). สนทนาภาษาจีนกลางในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: แสงสว่างเวิลด์เพรส.
- _____. (2546ข). เรียนภาษาจีนกลางจากคำศัพท์และประโยคในชีวิตประจำวัน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แสงสว่างเวิลด์เพรส.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2530). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2527). การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮาส์
- ประพิน มโนมัยวิบูลย์. (2541). ไวยากรณ์จีนกลาง. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพิน มโนมัยวิบูลย์. (2545). ภาษาจีนกลางขั้นพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเวศ วะสี. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: สกส-พิมพ์ดี.
- เพ็ญ เสือวรุญ. (2544). ภาษาจีน แมนดาริน ระดับกลาง. กรุงเทพฯ: ภาษาและวัฒนธรรม.
- ฝ่ายวิชาการสำนักพิมพ์ฟิสิกส์เซ็นเตอร์. (2539). แผนการแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) และสรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทยา ฉืนไพศาล. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา (Immersion Program) และนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเฉพาะวิชา (Non-Immersion Program) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการสอนภาษาอังกฤษ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- พัชรีย์ ไชยสิทธิ์. (2546). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภพ เลหาไพบุลย์. (2537). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2538). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). ปฏิบัติการศึกษไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- รัชณี คลังสุวรรณ. (2545). ชุดการสอนแบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่องทิวทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนวัฒนธรรมและภาษาจีน-หัวเฉียว. (2548). แนวคิด *Natural Learning Potential Development Program* ในการพัฒนาภาษาจีนให้กับเด็ก. วันที่ค้นข้อมูล 27 พฤษภาคม 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.chinese2learn.com/huaxia/>
- ล้วน สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักการและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- วันทณี สีทับทิม. (2528). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรชัย มุ่งไถสง. (2536). ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2541). *หยก ไส ร้าย คำ*. กรุงเทพฯ: กาลวิหภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชาย วิชาสุนทร. (2544). ภาษาจีนเรียนได้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดบุ๊คชั่น.

- สนใจ ถิระนันท์. (2544). การสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและ
การสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สังัด อุทรนันท์. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพล ด้วยตั้งใจ (สุขศรีมั่งมี) และคณะ. (2540). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 แผนพัฒนาการศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรม ในช่วงแผนที่พัฒนาฯ ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ:
ไซน์ เซ็นเตอร์.
- สุภาณี ปิยพสุนทร. (2541). เสริมทักษะภาษาจีน: ฉบับเฮฮา. กรุงเทพฯ: ทฤษฎี.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุภาพ วาดเขียน. (2525). มาตรการและประเมินพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2539). แผนพัฒนาการศึกษา แห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ.2540 - 2544). กรุงเทพฯ: อรรถพลการพิมพ์.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
(2545). แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักข่าวไทย. (2545). สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สด็จร่วมงานนิทรรศการด้านการ
อุดมศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีน. น.ป.ท.
- หวั่ง, เหว่ยเหมิน. (2545). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาจีนกลางแบบรวบรัดตามวิธี
ของ Hanyu Pinyin. กรุงเทพฯ: รามสาส์น.
- เกษิน จิงเหวิน. (2544). ภาษาจีนระดับต้น 1. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเลชั่น.
- อบก เฝียอรณกุลบุตร. (2527). การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์พาณิชย์.

- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2537). *หลักการสอน*. นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- อัมพร ศรีบุญเรือง. (2533). *การศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์.
- อุไรวรรณ ศฤงคาร์นันต์. (2526). *ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับ แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Canale, M. (1983). From communication competence to communicative language pedagogy. In *Language and communication* (pp. 2-28). New York: Longman Inc.
- Edelhof, C. (1981). Theme-oriented English teaching: Text-varieties, media, skills and project-work. In *The communication teaching of English* (pp. 49-62). London: Longman Group Limited.
- Finocchiaro, M. (1997, April). Developing communicative competence. *English Teaching FORUM*, 15, 2-7.
- Leesatayakun, M. (1988, September). Communicative language teaching: Observation of the English as a foreign language classroom in Thailand. *Dissertation Abstracts International*, 49, 449-A.
- Malcy, A. (1981). Game and problem solving. In *The communication in the classroom* (pp. 137-148). London: Longman Group Limited.
- Morrow, K. (1918). Principles of communicative competence. In *Communication in the classroom* (pp. 59-69). London: Longman Group Limited.
- Scott, R. (1981). The four skill in communicative language teaching. In *The communication in the classroom* (pp. 70-77). London: Longman Group Limited.
- Sturtridge, G.L. (1984). Roleplay and simulations. In *The communication in the classroom* (pp. 117-130). London: Longman Group Limited.

Yvonne, H.E. (1980, November). Certain effects selected activities on communication competence training on the high school students of german: A case study.
Dissertation Abstracts International, 41, 1985-1986-A.